

فصل اول : کلیات

ماده 1: اساس قرارداد : این بیمه نامه براساس قانون بیمه مصوب اردیبهشت ماه 1316 و پیشنهاد بیمه گذار (که جزء لاینفک بیمه نامه میباشد) تنظیم شده و مورد توافق طرفین است. آن قسمت از پیشنهاد کتبی بیمه گذار که مورد قبول بیمه گر نبوده و همزمان با صدور بیمه نامه یا قبل از آن به صورت کتبی به بیمه گذار اعلام گردیده است جزء تعهدات بیمه گر محسوب نمیشود.

ماده 2: اصطلاحات: اصطلاحات زیر صرفنظر از هر معنی و مفهوم دیگری که ممکن است داشته باشند در این شرایط عمومی با تعریف مقابل آن به کاررفته است :

1. بیمه گر : شرکت بیمه ای است که مشخصات آن در این بیمه نامه درج گردیده است و در ازای دریافت حق بیمه ، جبران خسارت احتمالی را طبق شرایط این بیمه نامه به عهده میگیرد.
2. بیمه گذار : شخص حقیقی یا حقوقی است که مالک موضوع بیمه است یا به یکی از عناوین قانونی ، نمایندگی مالک یا ذینفع راداشته یا مسئولیت حفظ موضوع بیمه را از طرف مالک دارد و قرارداد بیمه را با بیمه گر منعقد می کند و متعهد پرداخت حق بیمه آن میباشد.
3. ذینفع : شخصی است که بنا به درخواست بیمه گذار نام وی در این بیمه نامه درج گردیده است و تمام یا بخشی از خسارت به وی پرداخت می شود.
4. حق بیمه : مبلغی است که در بیمه نامه مشخص شده و بیمه گذار موظف است آن را هنگام صدور بیمه نامه یا به ترتیبی که در بیمه نامه مشخص می شود به بیمه گر پرداخت نماید.
5. موضوع بیمه : وسیله نقلیه زمینی است که مشخصات آن در این بیمه نامه درج شده است . لوازمی که مطابق کاتالوگ وسیله نقلیه بیمه شده به خریدار تحویل و یا در بیمه نامه درج شده است نیز جزوموضوع بیمه محسوب می شود.
6. فرانشیز : بخشی از هر خسارت است که به عهده بیمه گذار است و میزان آن در بیمه نامه مشخص می گردد.
7. مدت اعتبار بیمه نامه : شروع و پایان مدت اعتبار بیمه نامه به ترتیبی خواهد بود که در بیمه نامه معین می گردد.

فصل دوم : خسارتها و هزینه های تحت پوشش

ماده 3: خسارتهای تحت پوشش : جبران خسارتهای وارد به موضوع بیمه و هزینه های مربوط ، به شرح زیر

در تعهد بیمه گر خواهد بود :

1. خسارتی که ناشی از برخورد موضوع بیمه به یک جسم ثابت یا متحرک و یا برخورد اجسام دیگر به موضوع بیمه و یا واژگونی و سقوط موضوع بیمه باشد و یا چنانچه در حین حرکت ، اجزا و یا محمولات موضوع بیمه به آن برخورد نماید و موجب بروز خسارت شود .
2. خسارتی که در اثر آتش سوزی ، صاعقه و یا انفجار به موضوع بیمه و یا لوازم یدکی اصلی همراه آن وارد گردد.
3. در صورتیکه موضوع بیمه دزدیده شود و یا در اثر عمل دزدی یا شروع به دزدی به وسیله نقلیه و یا وسایل اضافی آن که در بیمه نامه درج شده است خسارت وارد شود .
4. خسارتیکه در جریان نجات و یا انتقال موضوع بیمه خسارت دیده به آن وارد شود .
5. خسارت باطری و لاستیکهای چرخ موضوع بیمه در اثر هر یک از خطرات بیمه شده تا پنجاه درصد قیمت نو . قابل پرداخت است .

ماده 4: هزینه های قابل تامین: هزینه های متعارفی که بیمه گذار برای نجات موضوع بیمه خسارت دیده وجلوگیری از توسعه خسارت و نیز انتقال موضوع بیمه خسارت دیده به نزدیکترین محل مناسب برای تعمیر آن پرداخت می نماید حداکثراً 20 درصد کل خسارت وارده قابل جبران خواهد بود.

فصل سوم: خسارتهای مستثنی شده یا غیر قابل جبران

ماده 5: خسارتهای مستثنی شده: خسارتهای زیر تحت پوشش این بیمه نامه نیست مگر آنکه در بیمه نامه یا الحاقیه آن به نحو دیگری توافق شده باشد.

1. خسارتهای ناشی از سیل، زلزله و آتشفشان
 2. خسارتهایی که به علت استفاده از موضوع بیمه در مسابقه اتومبیلرانی یا آزمایش سرعت به آن وارد شود.
 3. خسارتهای وارد به موضوع بیمه به علت حمل مواد منفجره، سریع الاشتعال و یا اسیدی مگر آنکه موضوع بیمه مخصوص حمل آن باشد.
 4. خسارتهای وارده بر اثر پاشیده شده رنگ، اسید و سایر مواد شیمیایی روی بدنه موضوع بیمه مگر آنکه ناشی از حوادث تحت پوشش بیمه باشد.
 5. خسارت ناشی از سرقت لوازم و قطعات موضوع بیمه پس از وقوع حادثه
 6. خسارت ناشی از کشیدن میخ و سایر اشیا مشابه روی بدنه موضوع بیمه
 7. کاهش ارزش موضوع بیمه حتی اگر در اثر وقوع خطرات بیمه شده باشد.
 8. زیان ناشی از عدم امکان استفاده از موضوع بیمه حادثه دیده به علت تحقق خطرات تحت پوشش بیمه نامه
- ماده 6: خسارتهای غیرقابل جبران: در موارد زیر جبران خسارت در تعهد بیمه گر نخواهد بود:

1. خسارتهای ناشی از جنگ، شورش، اعتصاب و یا تهاجم
2. خسارتهای مستقیم و غیرمستقیم ناشی از انفجارهای هسته ای
3. خسارتهایی که عمداً توسط بیمه گذار، ذینفع و یا راننده موضوع بیمه به آن وارد می شود.
4. خسارتهای وارده به موضوع بیمه حین گریز از تعقیب مقامات انتظامی مگر آنکه عمل گریز توسط متصرفین غیر قانونی باشد.
5. در صورتیکه راننده موضوع بیمه هنگام وقوع حادثه فاقد گواهینامه رانندگی باشد یا گواهینامه رانندگی وی باطل شده باشد و یا مطابق مقررات راهنمایی و رانندگی گواهینامه راننده برای رانندگی موضوع بیمه متناسب نباشد. اتمام اعتبار گواهینامه در حکم بطلان آن نیست.
6. خسارتهای ناشی از حوادثی که طبق گزارش مقامات ذیصلاح به علت مصرف مشروبات الکلی و یا استعمال مواد مخدر یا روان گردان توسط راننده موضوع بیمه بوجود آمده باشد.
7. خسارت ناشی از بکسل کردن وسیله نقلیه دیگر مگر آنکه موضوع بیمه مخصوص و مجاز به انجام این کار باشد و اصول و مقررات ایمنی را رعایت کرده باشد.
8. خسارتهای وارده به وسایل و دستگاههای الکتریکی و الکترونیکی موضوع بیمه در صورتیکه ناشی از نقص و خرابی در کارکرد آنها باشد.
9. خسارتهایی که به علت حمل بار بیش از حد مجاز توسط موضوع بیمه به آن وارد شود.

فصل چهارم: وظایف و تعهدات بیمه گذار

ماده 7: رعایت اصل حد اعلائی حسن نیت: بیمه گذار مکلف است پرسشهای کتبی بیمه گرا با دقت و صداقت و به طور کامل پاسخ دهد. هرگاه بیمه گذار در پاسخ به پرسشهای بیمه گر عمداً از اظهار مطلبی خودداری و یا اظهار خلاف واقع بنماید به نحوی که مطالب اظهار نشده و یا اظهارات خلاف واقع، موضوع خطر را تغییر دهد. و یا از اهمیت آن در نظر بیمه گر بکاهد قرارداد بیمه از تاریخ انعقاد باطل و بلا اثر خواهد بود حتی اگر مطلبی که کتمان شده یا برخلاف واقع اظهار شده است هیچگونه تاثیری در وقوع حادثه نداشته باشد در اینصورت علاوه بر آنکه

وجوه پرداختی بیمه گذار به وی مسترد نخواهد شد بیمه گر می تواند اقساط معوق حق بیمه تا آن تاریخ را نیز از وی مطالبه نماید.

ماده 8: پرداخت حق بیمه : قرارداد بیمه با تقاضای بیمه گذار و قبول بیمه گر منعقد می شود ولی شروع تامین و اجرای تعهدات بیمه گر منوط به پرداخت حق بیمه به ترتیبی است که در بیمه نامه پیش بینی شده است . چنانچه پرداخت حق بیمه به صورت قسطی باشد و بیمه گذار یک یا چند قسط از اقساط موعده رسیده حق بیمه را پرداخت نکند بیمه گر می تواند بیمه نامه را فسخ نماید. چنانچه بیمه گر بیمه نامه را فسخ نکرده باشد در صورت وقوع حادثه ، پرداخت خسارت تابع ضوابط پیش بینی شده در شرایط خصوص بیمه نامه خواهد بود.

ماده 9: اعلام تشدید خطر: هر گاه در طول مدت بیمه تغییراتی در کیفیت و یا وضعیت و یا کاربری موضوع بیمه بوجود آید که موجب تشدید خطر شود بیمه گذار موظف است به محض اطلاع ، بیمه گر را آگاه سازد . در صورت تشدید خطر قبل از وقوع خسارت ، بیمه گر می تواند حق بیمه اضافی متناسب با خطر را برای مدت باقیمانده مطالبه و در صورت عدم پرداخت آن توسط بیمه گذار ، قرارداد بیمه را فسخ نماید. هر گاه بعد از وقوع خسارت تشدید خطر معلوم شود بیمه گر می تواند خسارت را بر اساس نسبت حق بیمه تعیین شده به حق بیمه متناسب با خطر مشدد پرداخت کند.

ماده 10: اعلام خسارت : بیمه گذار موظف است حداکثر ظرف مدت پنج روز کاری از تاریخ اطلاع خود از وقوع حادثه به یکی از مراکز پرداخت خسارت بیمه گر مراجعه و با تکمیل فرم اعلام خسارت ، وقوع حادثه را اعلام نماید یا مراتب را ظرف مدت مذکور از طریق پست سفارشی به اطلاع بیمه گر برساند.

همچنین بیمه گذار موظف است مدارک مثبت و سایر اطلاعاتی که راجع به حادثه و تعیین میزان خسارت از او خواسته می شود را در اختیار بیمه گر قرار دهد . در صورتی که بیمه گذار هر یک از تعهدات فوق را انجام ندهد بیمه گر می تواند ادعای خسارت را رد کند مگر آنکه بیمه گذار ثابت کند به دلیل امور غیرقابل اجتناب از عهده انجام آنها بر نیامده است .

ماده 11: عدم اظهارات خلاف واقع : هر گاه بیمه گذار به قصد تقلب ، در خصوص خسارت و کیفیت وقوع حادثه به طور کتبی اظهارات نادرستی بنماید و یا مدارک مجهول تسلیم کند بیمه گر می تواند وی را از دریافت خسارت محروم کند.

ماده 12: جلوگیری از وقوع حادثه و توسعه خسارت : بیمه گذار موظف است برای جلوگیری از وقوع حادثه و توسعه خسارت و یا نجات موضوع بیمه و لوازم همراه آن ، اقدامات و احتیاط های لازم را که هرکس عرفاً از مال خود میکند به عمل آورد چنانچه ثابت شود که بیمه گذار عمداً از انجام این اقدامات خودداری نموده است بیمه گر میتواند به نسبت تاثیر قصور بیمه گذار خسارت پرداختی را تقلیل دهد.

ماده 13: خودداری از جابجائی و یا تعمیر وسیله نقلیه : در صورت بروز حادثه بیمه گذار باید از جابجایی وسیله نقلیه جز به حکم مقررات یادستور مقامات انتظامی و همچنین تعمیر آن بدون موافقت بیمه گر خودداری نماید.

ماده 14: انتقال حقوق بیمه گذار به بیمه گر: بیمه گر در حدودی که خسارت وارده را قبول یا پرداخت می کند در مقابل اشخاصی که مسئول وقوع حادثه یا خسارت هستند قائم مقام بیمه گذار خواهد بود و بیمه گذار موظف است از هر عملی که اقدام بیمه گر را علیه مسئول خسارت مشکل و یا نامقدورمی سازد خودداری نماید. درغیراینصورت بیمه گر می تواند خسارت را پرداخت نکند یا در صورت پرداخت خسارت ، حق استرداد آن را از بیمه گذار خواهد داشت.

فصل پنجم : فسخ و انفساخ قرارداد بیمه

ماده 15: فسخ قرارداد بیمه : در موارد زیر بیمه گر یا بیمه گذار می تواند قرارداد بیمه را فسخ نماید:

الف - فسخ از طرف بیمه گر:

1. در صورتی که بیمه گذار حق بیمه را به موقع نپردازد.

2. در صورت تشدید خطر مگر آنکه توافق خاصی بین طرفین صورت گرفته باشد.
3. چنانچه بیمه گذار سهواً از اظهار مطالبی خودداری یا اظهارات خلاف واقع بنماید و مطالب اعلام نشده یا اظهارات خلاف واقع در ارزیابی خطر موثر باشد.

ب- موارد فسخ از طرف بیمه گذار:

1. در صورتیکه خطر موضوع بیمه کاهش یابد و بیمه گر حاضر به تخفیف در حق بیمه نشود.
2. در صورتیکه فعالیت بیمه گر به هر دلیل متوقف شود.

تبصره: در صورتیکه بیمه گذار بنا به دلایل دیگری متقاضی فسخ بیمه نامه باشد بیمه گر حق بیمه مدت اعتبار بیمه نامه را به روش کوتاه مدت محاسبه و باقی مانده حق بیمه را به بیمه گذار پرداخت میکند.

ماده 16: انفساخ قرارداد بیمه: در صورتیکه موضوع بیمه به علت وقوع حادثی که تحت پوشش این بیمه نامه نیست از بین برود، بیمه نامه منفسخ میگردد.

ماده 17: نحوه اعلام فسخ و برگشت حق بیمه: چنانچه بیمه گذار یا بیمه گر بخواهند بیمه نامه را فسخ کنند باید مراتب را بطور کتبی و رسمی به طرف مقابل اطلاع دهند. اثر فسخ در تمام موارد ده روز پس از ابلاغ مراتب به اقامتگاه طرف مقابل شروع میشود در صورت فسخ قرارداد بیمه از طرف بیمه گر یا بیمه گذار یا انفساخ قرارداد بیمه، حق بیمه مدت اعتبار بیمه (بجز در مورد تبصره ماده 15) بصورت روز شمار محاسبه و باقی مانده به بیمه گذار مسترد می گردد.

تبصره: در صورتیکه زینفع بیمه نامه شخص دیگری غیر از بیمه گذار باشد فسخ بیمه نامه توسط بیمه گذار مستلزم کسب موافقت زینفع میباشد. در صورت فسخ از طرف بیمه گر، مراتب باید علاوه بر بیمه گذار بطور کتبی به اطلاع زینفع نیز رسانده شود.

ماده 18: انتقال مالکیت وسیله نقلیه بیمه شده: در صورت انتقال مالکیت موضوع بیمه به هر یک از انحاء قانونی، بیمه گذار می تواند بیمه نامه را فسخ و حق بیمه مدت باقیمانده بیمه نامه خود را مسترد نماید. در صورت عدم فسخ بیمه نامه چنانچه مالک جدید به تعهدات بیمه گذار در مقابل بیمه گر عمل نماید، تعهدات بیمه گر در قبال مالک جدید ادامه خواهد یافت.

تبصره: چنانچه انتقال مالکیت موضوع بیمه پس از وقوع حادثه ای باشد که به بیمه گر اعلام نشده است بیمه گر هیچگونه مسئولیتی برای جبران خسارتهای وارده در مقابل مالک جدید نخواهد داشت.

فصل ششم: نحوه تعیین و پرداخت خسارت

ماده 19: نحوه تعیین مقدار خسارت: مقدار خسارت قابل پرداخت توسط بیمه گر به ترتیب زیر تعیین میشود. در صورت عدم توافق در مورد میزان خسارت طبق ماده 22 عمل خواهد شد.

الف - خسارت کلی:

موضوع بیمه موقعی به کلی از بین رفته تلقی خواهد شد که حداقل 60 روز پس از سرقت پیدا نشود یا به علت حوادث مشمول بیمه به نحوی آسیب ببیند که مجموع هزینه های تعمیر و تعویض قسمتهای خسارت دیده آن با احتساب هزینه های نجات از 75 درصد قیمت آن در روز حادثه بیشتر باشد.

تبصره 1: در خسارت کلی ملاک محاسبه و تصفیه خسارت، ارزش معاملاتی موضوع بیمه در روز حادثه و حداکثر تا مبلغ بیمه شده خواهد بود. از خسارت کلی، ارزش بازیافتی احتمالی و کسورات مقرر کسر و هزینه متعارف نجات و حمل تا حد مقرر به آن اضافه می شود مشروط بر اینکه از کل مبلغ بیمه بیشتر نشود.

تبصره 2: ارزش بازیافتی موضوع بیمه توسط بیمه گر تعیین می شود. در صورت عدم موافقت بیمه گذار با ارزش تعیین شده، بیمه گر پس از تملک موضوع بیمه و انتقال سند، خسارت را با کسر فرانشیز و سایر کسورات و اضافه نمودن هزینه های متعارف نجات و حمل پرداخت خواهند نمود.

تبصره 3: باپرداخت خسارت کلی ، قرارداد بیمه خاتمه می یابد و چنانچه مدت قرارداد بیمه بیش از یکسال باشد حق بیمه سالهای بعد به بیمه گذار مسترد میشود.

تبصره 4: قبل از پرداخت خسارت مربوط به سرقت کلی موضوع بیمه ، سند مالکیت وسیله نقلیه بیمه شده باید به بیمه گر منتقل شود.

تبصره 5: چنانچه تا یکسال پس از پرداخت خسارت وسیله نقلیه سرقت شده و انتقال مالکیت آن به بیمه گر ، وسیله نقلیه مذکور پیدا شود بیمه گر موظف است آن را با رعایت آئیننامه بازیافت خسارت مصوب شورای عالی بیمه به فروش رساند و سهم بیمه گذار از مبلغ بازیافتی را باتوجه به درصدی که از خسارت پرداختی کسر کرده است به وی پرداخت نماید.

ب - خسارت جزئی:

خسارتهایی که مشمول تعریف مندرج در بند الف فوق نیست خسارت جزئی تلقی می شود. ملاک تعیین خسارت جزئی ، هزینه تعمیر شامل دستمزد عادلانه و قیمت روز لوازم تعویضی پس از کسر استهلاک و فرانشیز و اضافه نمودن هزینه نجات و حمل تا حد مقرر خواهد بود. میزان استهلاک برای قطعات تعویضی (بجز شیشه ها و شیشه چراغها) از شروع سال پنجم تولید وسیله نقلیه به بعد برای هر سال 5درصد و حداکثر 25 درصد خواهد بود. ماده 20: مهلت و نحوه پرداخت خسارت : بیمه گر موظف است حداکثر پانزده روز بعد از تکمیل مدارک و توافق طرفین در خصوص میزان آن یا اعلام رای داور مرضی الطرفین ، هیئت داورى یا دادگاه (موضوع ماده 22) خسارت را پرداخت کند.

این مدت برای پرداخت خسارت سرقت موضوع بیمه 60 روز است که از تاریخ اعلام خسارت به بیمه گر شروع و پس از سپری شدن این مدت در صورت پیدا نشدن موضوع بیمه خسارت وارده بموجب شرایط این بیمه نامه پرداخت می شود.

تبصره 1: بیمه گر می تواند بجای پرداخت نقدی خسارت موضوع بیمه را درمندی که عرفاً کمتر از آن میسر نیست تعمیر کند یا وسیله نقلیه مشابهی را درعوض آن به تملک بیمه گذار درآورد. در هر حال فرانشیز و استهلاک به عهده بیمه گذار خواهد بود.

تبصره 2: در صورتیکه مبلغ بیمه شده کمتر از ارزش موضوع بیمه در روز وقوع حادثه باشد بیمه گر فقط به تناسب مبلغ بیمه شده با قیمت واقعی آن در روز حادثه مسئول جبران خسارت خواهد بود.

فصل هفتم : سایر مقررات

ماده 21: بیمه مضاعف : اگر وسیله نقلیه نقیه موضوع این بیمه نامه در طول مدت اعتبار قرارداد، بدون قصد تقلب به موجب بیمه نامه یا بیمه نامه های دیگری در مقابل تمام یا بخشی از خطرات مذکور در این قرارداد بیمه شده باشد ، در صورت وقوع خطرهای تحت پوشش ، بیمه گر موظف است خسارت را جبران و سپس برای دریافت سهم بقیه بیمه گرها به آنان مراجعه نماید. چنانچه قبلاً تمام خسارت با استفاده سایر بیمه نامه ها جبران شده باشد بیمه گر تعهدی برای جبران خسارت در قبال بیمه گذار نخواهد داشت ولی اگر بخشی از خسارت توسط سایر بیمه گرها جبران شده باشد بیمه گرموظف است بر اساس نسبت تعهد خود به مجموع پوشش همه بیمه نامه ها ، خسارت را جبران نماید.

ماده 22: ارجاع به داورى : طرفین قرارداد باید اختلاف خودراتاحد امکان از طریق مذاکره حل و فصل نمایند . اگر اختلاف از طریق مذاکره حل و فصل نشد میتواند از طریق داورى یا مراجعه به دادگاه موضوع را حل و فصل کنند . در صورت انتخاب روش داورى ، طرفین قرارداد میتوانند یک نفر داور مرضی الطرفین را انتخاب کنند . در صورت عدم توافق برای انتخاب داور مرضی الطرفین هر یک از طرفین داور انتخابی خودرا بصورت کتبی به طرف دیگر معرفی می کند . داوران منتخب ، داور سومى را انتخاب و پس از رسیدگی به موضوع اختلاف با اکثریت آرا اقدام به صدور رای داورى میکنند . در صورتی که داوران منتخب برای انتخاب داور سوم به توافق نرسند هریک از

طرفین قرارداد می تواند تعیین داور سوم را از دادگاه صالح خواستار شود . هریک از طرفین حق الزحمه داور انتخاب خود را می پردازد و حق الزحمه داور سوم به تساوی تقسیم می شود.

ماده 23: مهلت اقامه دعوی : هرگونه ادعای ناشی از این بیمه نامه باید حداکثر ظرف مدت دو سال از تاریخ بطلان ، فسخ و یا انقضای مدت بیمه نامه و در صورت وقوع حوادث تحت پوشش از تاریخ وقوع حادثه اقامه شود و پس از دو سال مذکور ادعای ناشی از این بیمه نامه مسموع نخواهد بود . مرور زمان میتواند یکدفعه توسط هریک از طرفین با اظهار نامه رسمی قطع شود. در صورت قطع شدن مرور زمان بمدت باقی مانده مرور زمان یکسال اضافه خواهد شد.

ماده 24: قلمرو جغرافیائی پوشش قرارداد بیمه : پوشش های این قرارداد شامل خسارتهایی است که در محدوده جغرافیایی جمهوری اسلامی ایران ایجاد شود و تعمیم آن به حوادث خارج از کشور مشروط به توافق خاص است . شرایط مخصوص بیمه های تکمیلی بیمه بدنه اتومبیل :

1. سرقت در جا قطعات و لوازم اتومبیل:

1/1 - در صورت سرقت در جا قطعات و لوازم اتومبیل (بشرح مذکور در بیمه نامه) حداکثر تعهد شرکت ارزش بیمه شده قطعات و لوازم یا قیمت روز آنها (هر کدام کمتر باشد) است .

1/2 - در مورد لاستیک چرخ ، باطری و قالباق حداکثر خسارت قابل پرداخت 50% ارزش نو آنها در روز وقوع حادثه است مگر آنکه مبلغ بیمه شده از این میزان کمتر باشد که در این صورت ملاک محاسبه خسارت مبلغ بیمه شده می باشد.

1/3 - از مبلغ خسارتی که براساس بند 1/1 تعیین میشود 20% بعنوان فرانشیز کسر می گردد.

1/4 - خسارت ناشی از دزدی قطعات و لوازم مذکور در بیمه نامه برای هر یک از قطعات و لوازم فقط یکبار قابل پرداخت است ، مگر اینکه با موافقت بیمه گر و ضمن رعایت جوانب امر با دریافت حق بیمه مجدد پوشش بیمه قطعات و لوازم جایگزین شده پذیرفته شود.

1/5 - پس از وقوع هر خسارت بیمه گر حق دارد خطر دزدی در جای قطعات و لوازم را از شمول بیمه نامه حذف نماید.

1/6 - در صورت سرقت در جای قطعات و لوازم اتومبیل ، بیمه گذار موظف است مدارک مثبته و از جمله گزارش مقامهای انتظامی دال بر سرقت راتهییه و به بیمه گر ارائه نماید.

1/7 - در صورتیکه دزدی قطعات و لوازم توام با دزدی اتومبیل باشد در پرداخت خسارت شرایط بیمه نامه بدنه حاکم خواهد بود.

1/8 - مشخصات و قیمت وسائل اضافی موضوع پوشش فوق باید به پیشنهاد بیمه گذار و در برگ پیشنهاد بیمه نوشته شود و مورد تأیید کارشناس منتخب بیمه گر قرار گیرد.

ارزش آنچه تحت این عنوان قابل بیمه کردن است در مجموع از 20% ارزش وسیله نقلیه بیمه شده تجاوز نخواهد کرد .

2- غرامت عدم استفاده از وسیله نقلیه در ایام تعمیرات :

2/1 - غرامت عدم امکان استفاده از اتومبیل (بعلت آسیب دیدگی و توقف مفید در تعمیرگاه) حداکثر 30 روز است که در هر حال سه روز آن بعنوان فرانشیز کسر خواهد شد. غرامت قابل پرداخت روزانه بمیزان یک در هزار (1000ر1) ارزش مورد بیمه و حداکثر تا سقف هفتصد هزار ریال (700,000ریال) میباشد مشروط بر اینکه جمع کل غرامت ایام عدم امکان استفاده از اتومبیل ، از 20% مبلغ کل خسارت برآورد شده تجاوز ننماید .

تبصره : منظور از توقف مفید در تعمیرگاه مدت زمانی است که از شروع عملیات تعمیر و بازسازی تا پایان و تکمیل تعمیر صرف خواهد شد بدیهی است طول مدت ایام لازم برای تعمیرات توسط کارشناس شرکت تعیین خواهد شد.

- 3- شکست شیشه وسیله نقلیه به تنهایی و به عللی غیر از حوادث مورد تعهد بیمه گر:
- 3/1- در صورت شکست شیشه ، مستقل از حوادث مورد تعهد در بیمه بدنه اتومبیل ، خسارت قابل پرداخت ارزش روز شیشه و هزینه نصب آن پس از کسر ده درصد به عنوان فرانشیز خواهد بود ، مشروط بر اینکه وسیله نقلیه به قیمت روز بازار بیمه شده باشد.
- 3/2- در صورتیکه شکست شیشه توأم با خسارت وارد به اتومبیل باشد شرایط بیمه نامه بدنه در پرداخت خسارت حاکم خواهد بود.
- 4- افزایش ارزش وسیله نقلیه مورد بیمه بعلت نوسان قیمت :
- افزایش ارزش وسیله نقلیه مورد بیمه بعلت نوسان قیمت ، مشروط بر اینکه وسیله نقلیه هنگام صدور بیمه نامه ، به ارزش واقعی روز بیمه شده باشد ، میتواند حداکثرتا میزان 50% ارزش مورد بیمه ، در طول مدت قرارداد لحاظ گردد.
- توضیح : هریک از پوششهای مورد اشاره در این برگ به شرطی در تعهد بیمه گر می باشد که در بیمه نامه بدنه صراحتاً "به هریک از آنها اشاره شده باشد وحق بیمه مربوط به آن پرداخت گردیده و در بیمه نامه قید شده باشد .